

Na zijn middelbare school aan de Ecole Française van Casablanca was Thami Sebti voorbestemd om hogere studies aan te vatten in Frankrijk. Maar een Franse onderwijsmaatregel deed hem noodgedwongen uitwijken naar Brussel. Oorspronkelijk zou hij na zijn studies terugkeren naar Marokko, maar de liefde besliste daar anders over...

Aangezien in Frankrijk een quotum gold voor buitenlanders die universitaire studies apotheker willen aanvatten, moest Thami Sebti met een plan B op de proppen komen. Dat werd de Université Libre de Bruxelles, meer bepaald de campus in Elsene waar hij in 1996 zijn intrek nam. 'Het klassieke parcours voor een Marokkaanse jongere die voor zijn hogere studies naar het buitenland trekt, is om met het diploma op zak terug te keren naar zijn geboorteland om er een carrière op te bouwen. Maar in mijn geval draaide dat anders uit na mijn ontmoeting met Florence, een medestudente aan de ULB', lacht de Jettenaar van de wereld van deze maand. Na het behalen van zijn doctoraat in de farmaceutische wetenschappen kon hij aan de slag bij Laboratoires SMB in Molenbeek waar hij ondertussen aan het hoofd staat van de af-

deling Research & Development. Het jongestel vestigde zich in 2006 in Jette waar de dochtertjes Selma (10) en Lina (7) het gezinnetje in de loop der jaren compleet maakten.

Familiale gastvrijheid

Aangezien deze innemende Marokkaanse Jettenaar geen naaste familie heeft in België, gaat hij samen met zijn gezin geregeld terug naar zijn geboorteland om er de familiebanden aan te halen. 'Tot voor kort kwam mijn moeder af en toe op bezoek, maar helaas hebben we niet zo lang geleden afscheid van haar moeten nemen', aldus een geëmotioneerde Thami Sebti. 'Ook mijn zus zakt graag af naar België. Maar meestal gaat het in de omgekeerde richting en trekken wij jaarlijks minstens een keer naar Marokko. Het klimaat in Casablanca is dan ook veel aangener dan hier in Brussel.' En daar wordt het Belgi-

sche gezinnetje telkens met open armen ontvangen door zijn zus, ooms, tantes, neven en nichten. 'Familie speelt van oudsher een belangrijke rol in de Marokkaanse cultuur. In ons geval is dat niet anders en staan familieleden telkens te trappelen om ons te mogen ontvangen en te vergasten op de heerlijkste maaltijden.'

Tijd verdelen tussen beide

De vraag naar zijn plannen om zich op termijn eventueel permanent in Marokko te vestigen was blijkbaar verwacht, maar Thami Sebti houdt de boot af als het erop aankomt er een duidelijk antwoord op te geven. 'Uiteraard is een gevoel van heimwee mij niet vreemd', weet hij, 'en de leeftijd en de recente dood van mijn moeder hebben dat alleen maar in de hand gewerkt.' Na het afwegen van wat plus- en minpunten houdt hij het op een toekomst waarbij de tijd verdeeld wordt tussen België en Marokko. 'Maar uiteraard kan dat pas als de kinderen op eigen benen staan', wil hij er volledigheidshalve aan toevoegen. En als we polsen naar de mening van zijn wederhelft krijgen we het enigszins ontwijkende antwoord 'Florence houdt wel van een uitdaging...'

Familieleden staan telkens te trappelen om ons te mogen ontvangen en te vergasten op de heerlijkste maaltijden.

Culturele mix

Ondanks zijn nostalgische inborst als het over zijn geboorteland gaat, kan je Thami Sebti moeilijk verwijten niet met een open geest in de 'westerse' realiteit te staan. 'Ik ben opgegroeid in een gezin waar beide culturen op gelijke voet staan. Mijn kennismaking met Brussel 23 jaar geleden was dus zeker geen cultuurschok voor mij.' Ook de kinderen worden blijkbaar consequent in dezelfde geest opgevoed. Zo zitten Selma en Lina op de schoolbanken in Saint-Michel, een bij uitstek gekleurde school. Toch moeten er bij ons gebruiken zijn die zelfs voor iemand die openstaat voor andere culturen, op zijn minst ongewoon zijn. 'Mijn schoonouders wonen in Ecaussinnes en wat zich daar elk jaar afspeelt met carnaval – vergelijk het met Binche en zijn Gilles – blijf ik na al die jaren nogal 'bizar' vinden...'